

Het verhaal van Michael Dell

Michael Dells eerste zakelijke onderneming kwam voort uit zijn hobby postzegels verzamelen, toen hij 12 jaar oud was. Hij had postzegels gekocht op een veiling en besepte dat postzegelverkopers goed geld verdienden. Hij stelde een catalogus samen van zijn postzegels en die van zijn vrienden en verkocht ze per postorder. Hij verdiende 2000 dollar. Het overslaan van een tussenpersoon en direct aan mensen verkopen was een voorproefje van wat er later zou gebeuren.

Michael Dell werd in 1965 geboren in Houston, Texas. Hij groeide op in de tijd van de opkomst van de PC's en die werden al snel zijn grote liefde. Hij hing rond bij computerwinkels en kreeg uiteindelijk zijn ouders zover dat ze hem een PC gaven voor zijn 15^e verjaardag. Ze waren razend toen hij het ding onmiddellijk uit elkaar haalde om te kijken hoe het werkte. Toevallig werd in 1982 de nationale Computer Conference (Comdex) in Houston gehouden en Dell spijbelde elke dag van school om erbij te kunnen zijn. Hier zag Dell de zakelijke kant van computers en kwam hij op een idee. Hij zag dat de enorme winstmarges de computerverkoop stevig in het zadel hielden. IBM kon de onderdelen voor een PC kopen voor 600 à 700 dollar en hem dan doorverkopen aan de detailhandel die er 3000 dollar voor vroeg.

Wat Dell ook besepte was dat iedereen deze onderdelen ook zelf kon kopen en zijn eigen apparaat ermee maken ... Hij zag ook dat mensen die de computers in de winkels verkochten over het algemeen weinig over de technologie erachter wisten. De detailhandel verdiende 1000 dollar per computer, maar gaf nauwelijks klantenservice. De vraag naar computers was enorm en mensen stelden geen vragen, ze kochten ze gewoon. Op zijn leeftijd geloofde Dell al dat hij betere apparaten kon maken en ze voor minder kon verkopen, maar zijn ouders wilden dat hij naar de universiteit ging en arts werd.

In zijn eerste jaar aan de university of Texas liep Dell college terwijl hij daarnaast computers ging upgraden voor zakenlui en professionals. Omdat zijn cijfers zo slecht waren, kwamen zijn ouders een keer onverwacht langs om te zien hoe dat kwam. Het lukte hem net om alle computeronderdelen weg te stoppen op zijn kamertje, maar ze waarschuwden hem streng dat hij moest ophouden met die computerrommel en zich moest concentreren op zijn studie. Zijn vader zei : 'stel je prioriteiten nu eens. Wat wil je met je leven gaan doen ? Zijn vader was niet echt blij toen hij antwoordde : 'ik wil gaan concurreren met IBM!'